

LAKISÄÄTEISEN TAPATURMAVAKUUTUKSEN TILASTOTUTKIMUS

Vakuutusvalvontavirasto on päättänyt julkaista vuosittaisen tilastotutkimuksen lakisääteisestä tapaturmavakuutuksesta. Tiedot perustuvat tilinpäätöstietoihin ja vakuutusyhtiöiden sisäiseen laskentaan, jotka ovat osittain tilintarkastamattomia. Tutkimus on jaettu neljään osaan, jotka ovat A vakuutusliikkeen tulos, B kantavuositainen kehitys, C vastuovelka ja D ammattitautien kehitys. Lisätietoja antavat vanhempi matemaatikko Raoul Berglund (09) 415 59 603 ja johtaja Timo Laakso (09) 415 59 610.

Yleistä

Lakisääteisen tapaturmavakuutuksen korvausjärjestelmä on yhteiskunnan vastuulla olevan sosiaaliturvan toteuttamista. Peruslähtökohdiltaan vakuutus perustuu siis yksityiselle vakuutusjärjestelmälle delegoituun julkisen vallan käyttöön. Tapaturmavakuutuslain 35 §:n 1 momentin mukaan lakisääteistä tapaturmavakuutusta harjoittavalla vakuutuslaitoksella on oltava laskuperusteet, joissa määrätään, miten vakuutusmaksut lasketaan. Vakuutusmaksun on oltava, sitä määrättäessä käytettyjen tietojen perusteella arvioituna, kohtuullisessa suhteessa vakuutuksesta aiheutuviin kustannuksiin huomioon ottaen työn aiheuttama tapaturma- ja ammattitautiriski.

Tämän tilastotutkimuksen yksi tavoite on analysoida toteutuuko tapaturmavakuutuslain edellyttämä kohtuusperiaate. Maksutason mittarina käytetään koko liikkeen tulosta, korjattuna sijoitustoiminnan tuotolla ja erilaisilla muilla erillä. Koska tilastojen kerääminen aikaisemmilta vuosilta kuin 2002 olisi aiheuttanut lakisääteisistä tapaturmavakuutusta harjoittaville vakuutusyhtiöille kohtuuttoman työmäärän, tietoja on kerätty tilinpäätös vuosilta 2002 ja 2003. Tutkittaessa kohtuusperiaatteen toteutumista on syytä korostaa, että lakisääteinen tapaturmavakuutus perustuu pitkäjänteiseen toimintaan, johon vaikuttavat sekä rahoitus- että vakuutusmarkkinoiden syklit, ja sen takia kohtuusperiaatteen toteutumista on seurattava useamman vuoden jaksona. Yksittäisen tai muutaman vuoden perusteella ei voida tehdä kestäviä johtopäätöksiä.

Tutkimus käsittää ainoastaan tapaturmavakuutuslain mukaisia tietoja. Lakisääteinen urheilijavakuutus jää siis tarkastelun ulkopuolelle. Jollei toisin määritellä, bruttoluvuilla tarkoitetaan lukuja ennen jälleenvakuuttajien osuuden vähentämistä. Vastaavasti nettoluvuilla tarkoitetaan lukuja jälleenvakuuttajien osuuden vähentämisen jälkeen, eli yhtiön omalla vastuulla olevaa osuutta. Vahinkokorvauskuluilla tarkoitetaan tilinpäätöksen korvauskuluja, joista on vähennetty korvaustoiminnan hoitamisesta aiheutuvat kulut. Vastaavasti vahinkokorvausvastuulla tarkoitetaan varsinaista korvausvastuuta, josta on vähennetty vahinkojen selvittelyvaraus. Tasoitusmäärä on jätetty kokonaan tarkastelun ulkopuolelle eikä sitä siis tässä lueta vakuutustekniseen vastuovelkaan.

Markkinaosuuskatsaus

Lakisääteisistä tapaturmavakuutusta harjoittavia vakuutusyhtiöitä on Suomessa 12 kappaletta. Suurin markkinaosuus vakuutusmaksutulolla mitattuna oli If:llä, jonka markkinaosuus oli vuonna 2003 33,9 prosenttia (34,8 vuonna 2002). Toiseksi suurimman Pohjolan osuus oli 28,0 prosenttia (28,8). Tapiolan markkinaosuus kasvoi edellisestä vuodesta ja oli 15,3 prosenttia (13,7). Fennian markkinaosuus pysyi edelliseen vuoteen verrattuna melkein samansuuruisena 11,8 prosenttina (11,7). Muiden yhtiöiden yhteenlaskettu markkinaosuus pysyi suhteellisen samansuuruisena ja oli 11,1 prosenttia (11,0).

Vakuutusyhtiöiden vakuutusmaksutulon mukaiset markkinaosuudet

	Pakollinen työajan vakuutus, taulustomaksut		Pakollinen työajan vakuutus, erikoismaksut		Vapaaehtoinen työaika (57§ 1 mom.)		Vapaa-aika (57§ 2,3 mom.)		Yhteensä	
	2003	2002	2003	2002	2003	2002	2003	2002	2003	2002
A-Vakuutus	5,7 %	5,4 %	0,6 %	0,6 %	13,4 %	13,5 %	1,1 %	1,1 %	3,1 %	3,0 %
Fennia	17,0 %	16,5 %	8,4 %	8,3 %	13,2 %	13,3 %	13,7 %	13,9 %	11,8 %	11,7 %
If	19,5 %	24,1 %	44,0 %	43,3 %	14,5 %	18,6 %	37,2 %	34,9 %	33,9 %	34,8 %
Lähivakuutus	6,0 %	5,8 %	0,4 %	0,5 %	6,3 %	6,4 %	4,4 %	4,7 %	2,8 %	2,9 %
Pohjantähti	2,6 %	2,4 %	0,8 %	0,7 %	2,2 %	2,0 %	1,7 %	1,6 %	1,5 %	1,4 %
Pohjola	19,6 %	21,2 %	34,2 %	35,0 %	16,3 %	15,4 %	26,7 %	28,6 %	28,0 %	28,8 %
Redarnas	0,1 %	0,1 %	0,8 %	0,8 %	0,0 %	0,0 %	3,0 %	3,3 %	0,7 %	0,7 %
Tapiola	25,7 %	21,1 %	8,2 %	8,0 %	31,1 %	28,1 %	9,4 %	9,1 %	15,3 %	13,7 %
Turva	0,8 %	0,7 %	0,8 %	1,0 %	1,1 %	1,0 %	0,7 %	0,6 %	0,8 %	0,9 %
Valio	0,0 %	0,0 %	0,4 %	0,4 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %	0,2 %	0,2 %
Veritas	2,3 %	2,0 %	0,7 %	0,8 %	1,8 %	1,6 %	1,5 %	1,5 %	1,4 %	1,3 %
Ålands	0,6 %	0,7 %	0,6 %	0,6 %	0,3 %	0,2 %	0,8 %	0,8 %	0,6 %	0,6 %

A. Liikkeen tulos**Tiivistelmä vertailukelpoisesta tuloslaskelmasta**

1.000 euro	2003	2002
Vertailukelpoinen vakuutusmaksutuotto	513 370	513 274
Nettovastuuvelan riskitön tuotto vähennettynä nettovastuuvelan diskonttauskululla	33 971	41 112
Vertailukelpoinen vahinkokorvauskulu	-403 609	-395 009
Vakuutustekninen tulos ennen erinäisiä muita kuluja	143 733	159 377
Vertailukelpoinen kuluerä korvaustoiminnan hoitamisesta	-32 600	-29 901
Liikekulut	-55 270	-53 498
Vakuutustekninen tulos	55 863	75 978
Yhteistakuuerän muutos	-2 009	-1 925
Rajoitettu sijoitustoiminnan nettotuotto vähennettynä nettovastuuvelan riskittömällä tuotolla	81 617	81 883
Vakuutustoiminnan rajoitettu tulos	135 471	155 936
Vakavaraisuuspääoman ylituotto	32 932	27 690
Vakuutustoiminnan tulos	168 402	183 626
Sijoitusten arvostuserojen muutos	-21 397	-197 915
Vakuutustoiminnan tulos käyvin arvoin	147 005	-14 289

Vuoden 2003 vakuutusmaksutulo oli 516,0 miljoonaa euroa ja se pysyi edellisvuoteen verrattuna suhteellisen samalla tasolla. Kasvua edellisestä vuodesta oli vain 0,355 miljoonaa euroa eli noin 0,07 prosenttia. Tilastokeskuksen mukaan vuoden 2003 palkkasumma, josta lakisääteisen tapaturmavakuutuksen vakuutusmaksun taso on riippuvainen, oli koko talouden osalta (sisältää julkisen sektorin) 3,4 prosenttia suurempi kuin vuonna 2002 ja palkkasumma kasvoi kaikilla päätoimialoilla. Kasvu oli teollisuudessa 1,7 prosenttia, rakentamisessa 3,6 prosenttia, kaupassa 4,3 prosenttia, julkisella sektorilla 4,6 prosenttia, koulutuksessa (ilman julkista sektoria) 5,5 prosenttia,

terveydenhuolto- ja sosiaalipalveluissa (ilman julkista sektoria) 9,0 prosenttia, rahoitustoiminnassa 0,7 prosenttia ja muissa palveluissa 3,4 prosenttia. Täten lakisääteisen tapaturmavakuutuksen vakuutusmaksutulokehitys ei noudattanut palkkasumman yleistä kehitystä, mikä johtunee siitä, että yhtiöt olivat arvioineet tapaturma- ja ammattitautiriskit alhaisemmiksi kuin vuonna 2002. Tapaturmavakuutuslaitosten liiton (TVL) vuoden 2003 ennakkotiedoista käykin ilmi, että vuonna 2003 sekä työtapaturmien että ammattitautien määrä ja taajuus (työtapaturmien ja ammattitautien määrä miljoonaa työtuntia kohden) vähenivät. Työtapaturmien kokonaismäärä väheni TVL:n mukaan noin 2 prosenttia ja taajuus noin prosentin edellisvuoteen verrattuna.

Yksi vakuutusyhtiö muutti vakuutusmaksun laskuperusteensa siten, että aikaisemmin sovellettu ns. tasaerämenetelmä muutettiin sopimuskohtaiseksi menetelmäksi. Laskuperustemuutoksen vähentävä vaikutus vakuutusmaksutuottoon oli erittäin pieni. Laskuperustemuutoksen vaikutuksella korjattu vakuutusmaksutuotto eli vertailukelpoinen vakuutusmaksutuotto oli 513,4 miljoonaa euroa. Kasvua edellisestä vuodesta oli 0,096 miljoonaa euroa eli 0,02 prosenttia.

Tarkastelussa vakuutustekniseen tulokseen allokoidaan nettovastuuvelasta saatu laskennallinen riskitön sijoitustuotto, mikä tässä yhteydessä tarkoittaa sellaista korkotuottoa, joka vastaa parhaiten Suomen valtion 10 vuoden kuluttua erääntyvää obligaatiota. Tämä erä jakaantuu edelleen kahteen erään, josta ensimmäinen on diskontatun vastuuvelan purkautumisen heikentävä vaikutus korvauskuluun. Toinen erä, eli se määrä, jota ei tarvita vastuuvelan diskonttauksen vaikutuksen eliminointiin, jää tukemaan vuoden vakuutusmaksutuottoa. Erä vastaa sitä asiakashyvitysmäärää, joka tietyssä mielessä riskittömästi voidaan antaa vakuutuksenottajille ja sen suuruus oli vuonna 2003 noin 34,0 miljoonaa euroa (41,1), mikä vastaa noin 6,6 % vakuutusmaksutulosta (8,0). Yhtiöiden todellinen myöntämä asiakashyvitysmäärä (katso osa C) oli 27,2 miljoonaa euroa (28,9). Vertailukelpoinen vakuutusmaksutuotto lisättyinä nettovastuuvelan riskittömällä tuotolla, josta on vähennetty nettovastuuvelan diskonttauskulu, oli siten 547,3 miljoonaa euroa, kun se edellisenä vuonna oli 554,4 miljoonaa euroa.

Vuoden 2003 vahinkokorvauskulu oli ennen eliminointierää 585,3 miljoonaa euroa (465,0), eli 120,3 miljoonaa euroa suurempi kuin edellisenä vuonna. Vahinkokorvauskulusta 60,7 miljoonaa euroa (60,5) on diskonttauksen vaikutuksesta johtuva erä ja 121,0 miljoonaa euroa (9,5) johtuu erinäisistä muutoksista vahinkokorvausvastuun laskuperusteissa. Vahinkokorvauskulu kasvoi laskuperustekorona alentamisen takia noin 38,5 miljoonalla eurolla, kuolevuusmallin muutoksen takia noin 51,3 miljoonalla eurolla, kollektiivivarausten vahvistamisen takia noin 10,0 miljoonalla eurolla ja asbestivarausten vahvistuksen takia noin 21,2 miljoonalla eurolla. Vertailukelpoinen vahinkokorvauskulu oli siten 403,6 miljoonaa euroa (395,0).

Vakuutustekninen tulos ennen erinäisiä muita kuluja eli riskiliikkeen tulos, jossa on mm. huomioitu nettovastuuvelan riskitön tuotto ja laskuperustemuutoksien vaikutukset, oli 143,7 miljoonaa euroa (159,4). Noin 15,6 miljoonan euron heikennys edellisestä vuodesta johtuu siitä, että vertailukelpoinen vakuutusmaksutuotto ja nettovastuuvelan riskitön tuotto vähennettynä nettovastuuvelan diskonttausvaikutuksella, oli 7,0 miljoonaa euroa pienempi kuin edellisenä vuonna ja että vertailukelpoinen vahinkokorvauskulu oli 8,6 miljoonaa euroa suurempi kuin edellisenä vuonna.

Korvaustoiminnan hoitamisesta aiheutuneet kulut olivat noin 34,4 miljoonaa euroa (30,5). Diskonttauksesta johtuva heikentävä vaikutus oli noin 0,7 miljoonaa euroa (0,6). Vahinkokorvausvastuuseen tehdyt laskuperustemuutokset vaikuttivat joissakin yhtiöissä epäsuorasti vahingon selvittelyvarauksen tasoa korottavasti. Laskentaperiaatteiden takia vahinkokorvausvastuun laskuperustemuutoksien heikentävä vaikutus vahinkojen selvittelykuluvarauksen kuluun oli 1,2

miljoonaa euroa (0,0). Vertailukelpoinen kulu korvaustoiminnan hoitamisesta oli siten 32,6 miljoonaa euroa (29,9).

Lakisääteisen tapaturmavakuutuksen liikekulut olivat 55,3 miljoonaa euroa (53,5) eli noin 3,3 prosenttia korkeammat kuin edellisenä vuonna. Vakuutustekninen tulos oli 55,9 miljoonaa euroa voitollinen, eli 20,1 miljoonaa euroa pienempi kuin edellisenä vuonna.

Yhteistakuuerää kartutettiin 2,0 miljoonalla eurolla (1,9). Vakuutustoiminnan rajoitettuun tulokseen allokoidaan vielä lajin osuus virallisen tuloslaskelman mukaisesta sijoitustoiminnan nettotuotosta, mutta ainoastaan se osuus, joka voidaan kohdistaa vakavaraisuuspääoman tavoiterajaan saakka (ylittävää osaa on kutsuttu vakavaraisuuspääoman ylituotoksi). Rajoitettu sijoitustoiminnan nettotuotto, josta on vähennetty nettovastuvelan riskitön tuotto (osuus, joka on siirretty vakuutustekniseen tulokseen) oli 81,6 miljoonaa euroa (81,9). Näin ollen sijoitustoiminnan tuloslaskelman mukainen nettotuotto on ollut suurempi kuin nettovastuvelan riskitön tuotto. Vakuutustoiminnan rajoitettu tulos oli siten 135,5 miljoonaa euroa (155,9).

Vakavaraisuuspääoman ylituotto oli 32,9 miljoonaa euroa (27,7) ja vakuutustoiminnan tulos ennen sijoitusten arvostuserojen muutosta oli 168,4 miljoonaa euroa (183,6). Sijoitusten arvostuserojen muutos oli -21,4 miljoonaa euroa (-197,9) ja vakuutustoiminnan tulos käyvin arvoon oli 147,0 miljoonaa euroa (-14,3).

Vuoden 2003 tuloksesta 122,2 miljoonaa euroa käytettiin vakuutusteknisen vastuvelan vahvistamiseen. Edellisenä vuonna vakuutusteknistä vastuvelkaa vahvistettiin 9,5 miljoonalla eurolla. Nettotulos käyvin arvoon vastuvelan vahvistamisen jälkeen oli siten 24,8 miljoonaa euroa voitollinen (23,8 miljoonaa euroa tappiollinen). Tätä voittoa joko jaettiin vakuutusyhtiöiden riskipääoman omistajille (osinkoina tai takuupääoman korkoina) tai sillä vahvistettiin vakavaraisuutta. Kahden vuoden keskimääräinen nettotulos käyvin arvoon oli siten 0,5 miljoonaa euroa eli 0,10 prosenttia kahden vuoden keskimääräisestä bruttovakuutusmaksutulosta, 0,06 prosenttia kahden vuoden keskimääräisestä yhteenlasketusta vakavaraisuuspääomasta ja 0,11 prosenttia kahden vuoden keskimääräisestä yhteenlasketusta vakavaraisuuspääoman tavoiterajasta.

Tuottotunnuslukuja

	2003	2002
Vakuutustoiminnan tulos käyvin arvoon	147 005	-14 289
Laskuperustemuutoksista aiheutuneet kulut	-122 188	-9 475
Vakuutustoiminnan nettotulos käyvin arvoon	24 818	-23 764
Bruttovakuutusmaksutulo	515 962	515 608
Lakisääteiselle tapaturmavakuutukselle kohdistettu osuus		
- vakavaraisuuspääoman tavoiterajasta ¹	504 254	456 228
- vakavaraisuuspääomasta (VPO) ²	956 576	924 465
Nettotulos bruttovakuutusmaksutulosta	4,8 %	-4,6 %
Nettotulos vuoden lopun vakavaraisuuspääomasta	2,6 %	-2,6 %
Nettotulos vuoden lopun vakavaraisuuspääoman tavoiterajasta	4,9 %	-5,2 %

¹ Yhtiökohtainen laskenta perustuu sosiaali- ja terveysministeriön antamaan määräykseen, josta osa on tässä vakuutusyhtiöittäin allokoitu lakisääteiselle tapaturmavakuutukselle tutkimuksen hengen mukaisesti ja laskettu yhteen. Laskelma on siis Vakuutusvalvontaviraston arvio.

² Laskelma on Vakuutusvalvontaviraston arvio. Yhteenlaskettu vakavaraisuuspääoma, joka perustuu yhtiöiden omaan sisäiseen allokointiin voi olla erilainen.

Vertailukelpoisuuden luomiseksi sekä yhtiöiden että eri tilinpäätös vuosien kesken perinteisiä tunnuslukuja, kuten vahinkosuhdetta, liikekulusuhdetta ja yhdistettyä kulusuhdetta on korjattu rahoitusmarkkinoiden korkotasolla (riskitön tuotto), diskonttauksen vaikutuksella ja laskuperustemuutoksien vaikutuksilla. Riskisuhteella tarkoitetaan tässä yhteydessä vahinkosuhdetta, josta on eliminoitu korvaustoiminnan hoitokulut, eli vakuutusriskeistä johtuvaa kulusuhdetta. Tunnusluvut on annettu kolmella eri laskentatekniikalla, jotka ovat perinteinen, perinteinen, jossa diskonttauksen vaikutus on eliminoitu korvauskuluista ja vertailukelpoinen, jossa riskitön tuotto vähennettynä diskonttauksen vaikutuksella tilinpäätös vuoden kuluun vahvistaa vakuutusmaksu-tuottoa ja jossa kulusta on eliminoitu diskonttauksen vaikutus ja laskuperustemuutoksien vaikutukset.

Yhteenlaskettu vertailukelpoinen riskisuhde nousi edellisen vuoden 71,3 prosentista 73,7 prosenttiin. Perinteisillä laskukaavoilla laskettu riskisuhde oli 114,0 prosenttia (90,6). Diskonttauksen vaikutus perinteisin laskukaavoin laskettuun riskisuhteeseen oli -11,8 prosenttiyksikköä (-11,8).

Vakuutusyhtiöiden riskisuhde

	Vertailukelpoinen ³		Perinteinen, josta diskonttauksen vaikutus on eliminoitu ⁴		Perinteinen ⁵	
	2003	2002	2003	2002	2003	2002
	Korkein	125,5 %	82,2 %	135,2 %	118,0 %	155,3 %
Mediaani	65,9 %	62,9 %	74,9 %	74,5 %	84,7 %	87,2 %
Yhteenlaskettu	73,7 %	71,3 %	102,2 %	78,8 %	114,0 %	90,6 %
Alin	18,3 %	44,0 %	40,2 %	45,0 %	48,1 %	54,1 %

Vahinkosuhteeseen luetaan myös korvaustoiminnan hoitamisesta aiheutuneet kulut, jotka ovat tässä eriteltyinä korvaustoiminnan hoitokulusuhteina. Vertailukelpoinen korvaustoiminnan hoitokulusuhde oli 6,0 prosenttia (5,4). Perinteisellä laskentatekniikalla suhde oli 6,7 prosenttia (5,9), josta diskonttauksen heikentävä vaikutus oli 0,1 prosenttiyksikköä (0,1).

Vakuutusyhtiöiden korvaustoiminnan hoitokulusuhde

	Vertailukelpoinen		Perinteinen, josta diskonttauksen vaikutus on eliminoitu		Perinteinen	
	2003	2002	2003	2002	2003	2002
	Korkein	12,8 %	12,9 %	13,7 %	14,1 %	13,9 %
Mediaani	5,7 %	5,3 %	6,3 %	6,0 %	6,3 %	6,3 %
Yhteenlaskettu	6,0 %	5,4 %	6,6 %	5,8 %	6,7 %	5,9 %
Alin	-0,4 %	2,4 %	-0,4 %	2,6 %	0,6 %	3,7 %

Vertailukelpoinen liikekulusuhde oli 10,1 prosenttia (9,7). Perinteisin kaavoin laskettu liikekulusuhde oli 10,8 prosenttia (10,4).

³ (Vahinkokorvauskulu + vahinkokorvausvastuun diskonttauksen vaikutus ± vahinkokorvausvastuun laskuperustemuutoksen vaikutus) / (Vakuutusmaksutuotto ± Vakuutusmaksuvastuun laskuperustemuutoksen vaikutus + Nettovastuuvelan riskitön tuotto vähennettynä nettovastuuvelan diskonttauskululla) * (-1)

⁴ (Vahinkokorvauskulu + vahinkokorvausvastuun diskonttauksen vaikutus) / (Vakuutusmaksutuotto) * (-1)

⁵ (Vahinkokorvauskulu) / (Vakuutusmaksutuotto) * (-1)

Vakuutusyhtiöiden liikekulusuhde

	Vertailukelpoinen		Perinteinen	
	2003	2002	2003	2002
Korkein	36,4 %	42,4 %	38,3 %	45,4 %
Mediaani	12,6 %	11,0 %	13,3 %	11,8 %
Yhteenlaskettu	10,1 %	9,7 %	10,8 %	10,4 %
Alin	6,9 %	6,2 %	7,2 %	6,7 %

Vertailukelpoinen yhdistetty kulusuhde nousi edellisestä vuodesta 3,5 prosenttiyksikköä 89,8 prosenttiin. Perinteisin kaavoin laskettu yhdistetty kulusuhde nousi 24,5 prosenttiyksikköä 131,5 prosenttiin. Noususta merkittävä osa johtuu erinäisistä laskuperustemuutoksista. Diskonttauksen heikentävä vaikutus perinteisin kaavoin laskettuun yhdistettyyn kulusuhteeseen oli 12,0 prosenttiyksikköä (11,9)

Vakuutusyhtiöiden yhdistetty kulusuhde

	Vertailukelpoinen		Perinteinen, josta diskonttauksen vaikutus on eliminoitu		Perinteinen	
	2003	2002	2003	2002	2003	2002
Korkein	152,5 %	101,5 %	164,3 %	132,1 %	184,5 %	149,3 %
Mediaani	88,3 %	84,7 %	97,3 %	96,5 %	103,7 %	107,0 %
Yhteenlaskettu	89,8 %	86,3 %	119,5 %	95,1 %	131,5 %	107,0 %
Alin	35,9 %	60,9 %	58,7 %	62,3 %	66,6 %	71,4 %

Koska varsinainen nettokorvausvastuu on 4,4 kertaa suurempi kuin nettovakuutusmaksutulo (4,0) vakuutusyhtiöiden vakuutustekniset riskit painottuvat vakuutusteknisen vastuuvelan arviointiin. Olettaen, että kaikki muut erät pysyvät muuttamattomina yhden prosentin muutos nettovakuutusmaksutulossa tai varsinaisessa nettokorvausvastuussa vaikuttaa yhteenlaskettuihin yhdistettyihin kulusuhteisiin seuraavasti:

Yhteenlasketun yhdistetyn kulusuhteen herkkyyshanalyysi (%-yksikkövaikutus)

Muutos +1 prosenti	Vertailukelpoinen		Perinteinen, josta diskonttauksen vaikutus on eliminoitu		Perinteinen	
	2003	2002	2003	2002	2003	2002
nettovakuutusmaksutulossa	-0,8 %	-0,8 %	-1,2 %	-0,9 %	-1,3 %	-1,1 %
varsinaisessa nettokorvausvastuussa	4,1 %	3,7 %	4,4 %	4,0 %	4,4 %	4,0 %

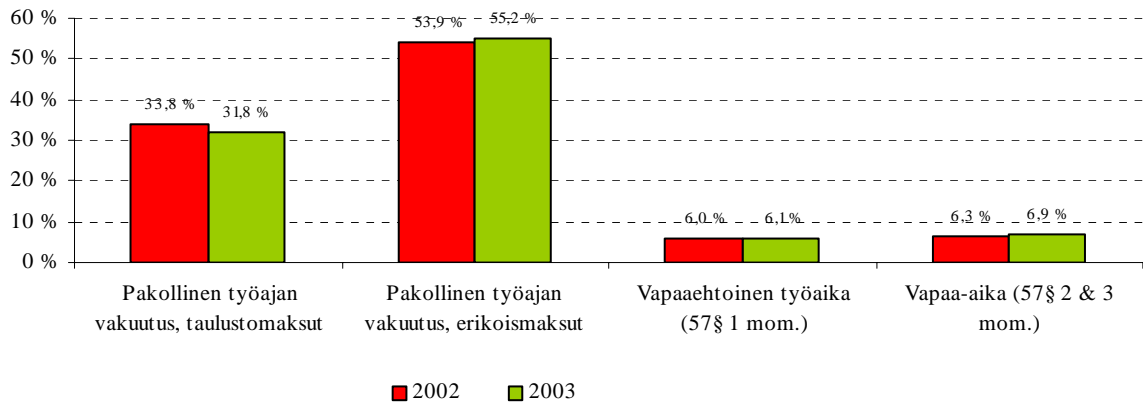
+ etumerkki korottaa yhdistettyä kulusuhdetta

A.1 Vakuutusmaksutulon erittely

Vakuutusmaksutulo ennen luottotappioita ja työsuojelumaksua oli 529,8 miljoonaa euroa (529,6). Edelleen tilitettävän työsuojelumaksun osuus oli 9,2 miljoonaa euroa (9,2) ja luottotappioita kirjattiin yhteensä 4,7 miljoonaa euroa (4,8). Tuloslaskelman mukainen vakuutusmaksutulo oli 516,0 miljoonaa euroa (515,6) ja se jakaantui siten, että 164,2 miljoonaa euroa (174,2) oli pakollista työajan taulustomaksuvakuutusta, 284,7 miljoonaa euroa (278,0) pakollista työajan erikoismaksu-

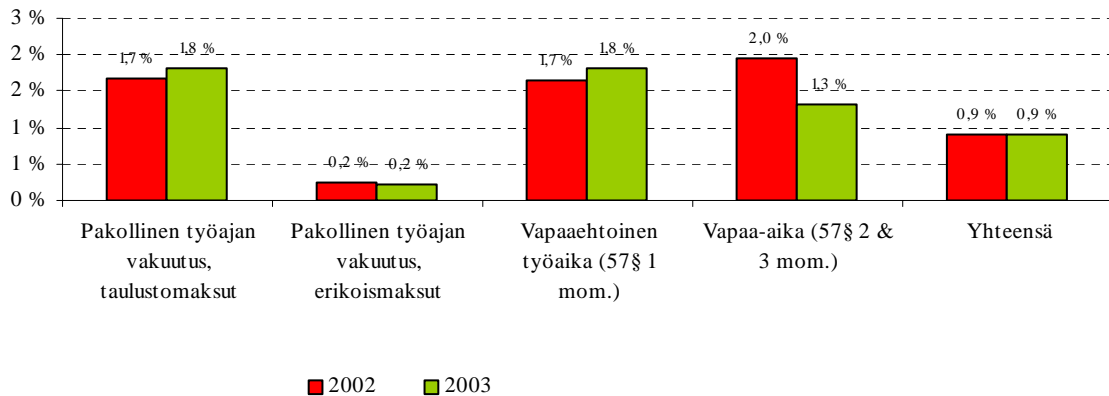
vakuutusta, 31,5 miljoonaa euroa (31,2) 57 § 1 mom. vapaaehtoista työaikavakuutusmaksua ja 35,6 miljoonaa euroa (32,2) 57§ 2 ja 3 mom. vapaa-aikavakuutusmaksua.

Vakuutusmaksutulon jakauma

Luottotappioiden osuus yhteenlasketusta vakuutusmaksutulosta pysyi edelliseen vuoteen verrattuna samansuuruisena ja oli 0,9 prosenttia. Edellisvuoteen verrattuna voidaan luottotappioprosentissa havaita pientä nousua pakollisen työajan taulustovakuutuksessa ja vapaaehtoisessa työaikavakuutuksessa. 57§ 2 ja 3 mom. mukaisen vapaa-aikavakuutuksen luottotappioprosentti pieneni merkittävästi 1,3 prosenttiin (2,0). Pakollisen työajan erikoismaksuvakuutuksen luottotappioprosentti oli matalin ja pysyi edelliseen vuoteen verrattuna samansuuruisena 0,2 prosentissa.

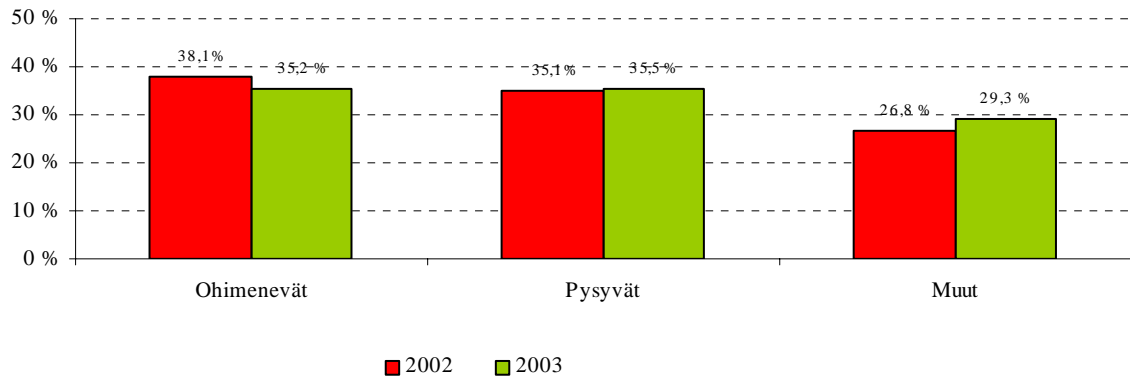
Luottotappiot prosentteina vakuutusmaksutulosta

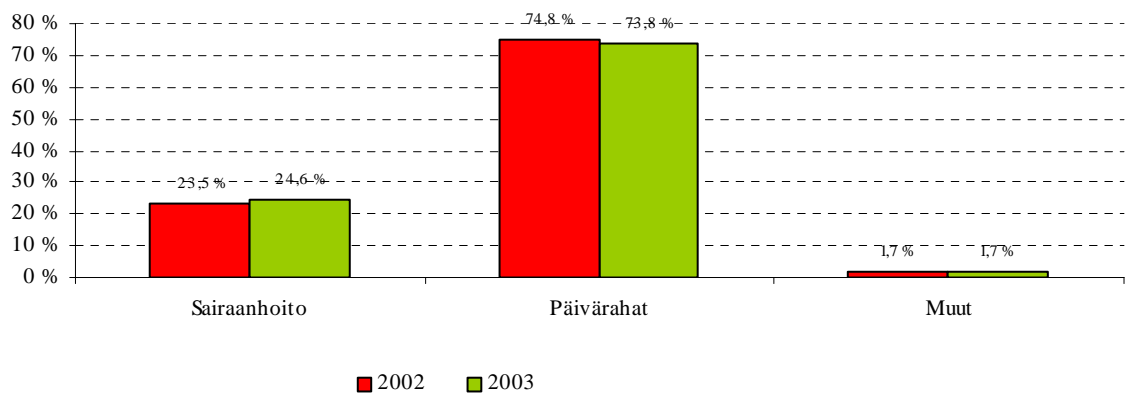
A.2 Bruttokorvauksien erittely

Bruttovahinkokorvauksia maksettiin 396,0 miljoonaa euroa (385,0). Tästä noin 35,2 prosenttia (38,1) oli ohimeneviä korvauksia, 35,5 prosenttia (35,1) pysyviä korvauksia ja muita korvauksia oli 29,3 prosenttia (26,8). Ohimenevät korvaukset ovat melkein kokonaan joko päiväraha tai sairaanhoitokorvauksia. Pysyvistä korvauksista merkittävimmän osan muodostavat lopullisesti vahvistetut ja väliaikaiset työkyvyttömyyseläkkeet. Muut korvaukset muodostuvat lähinnä indeksikorotuksista, jotka rahoitetaan vuosittain nk. jakojärjestelmän kautta.

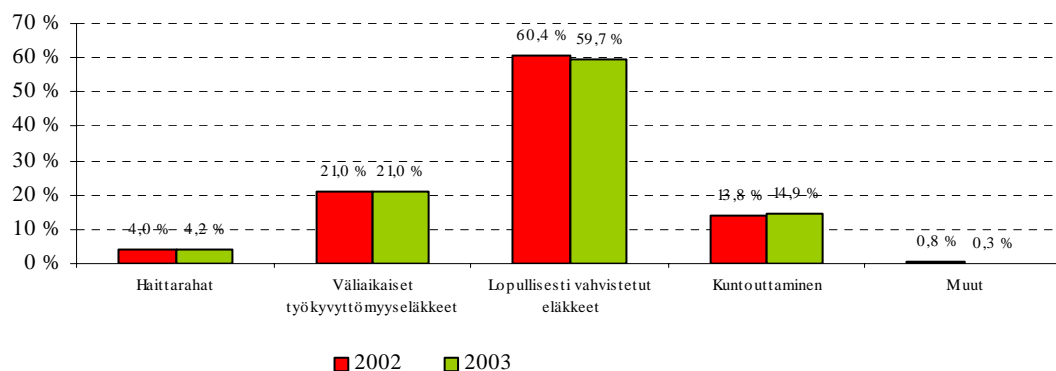
Maksettujen bruttovahinkokorvausten jakauma

Ohimenevien bruttokorvausten jakauma

Pysyvien bruttokorvausten jakauma

Maksetut korvaustoiminnan hoitokulut olivat 30,0 miljoonaa euroa (28,7). Tästä 26,6 miljoonaa euroa (26,0) oli vakuutusyhtiöiden suoria omia hoitokuluja ja 3,3 miljoonaa euroa (2,7) oli osuus TVL:n korvaustoiminnan hoitokuluista ja tapaturmalautakunnan ja tapaturma-asiain korvauslauta-

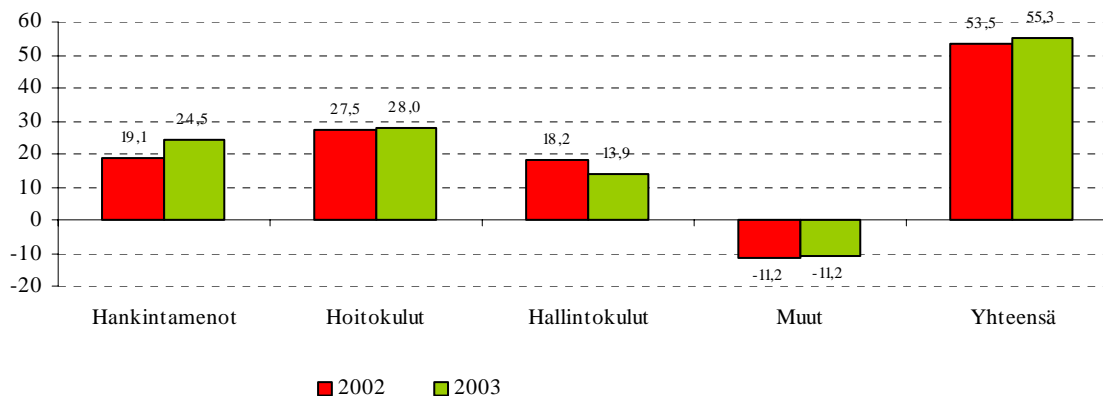
kunnan kuluista. Vakuutusyhtiöiden maksetuista korvaustoiminnan hoitokuluista oli siten 88,9 prosenttia (90,7) omia suoria kuluja.

A.3 Liikekulujen erittely

Liikekulujen kohdistaminen lakisääteiseen tapaturmavakuutukseen ja allokointi eri toimintoihin perustuu yhtiöiden sisäiseen laskentaan. Kohdistusperiaatteet vaihtelevat sen vuoksi osittain yhtiöiden ja vuosien välillä.

Vakuutusyhtiöiden liikekulut kasvoivat 3,3 prosenttia 53,5 miljoonasta eurosta 55,3 miljoonaan euroon. Tästä 24,5 miljoonaa euroa (19,1) oli hankintamenoja, 28,0 miljoonaa euroa (27,5) vakuutusten hoitokuluja ja 13,0 miljoonaa euroa (18,2) vakuutusyhtiöiden hallintokuluja. Liikekuluja pienensivät työttömyys- ja ryhmähenkivakuutusten 12,0 miljoonan euron (12,4) hoitopalkkiot ja menevän jälleenvakuutuksen 0,6 miljoonan euron (0,6) palkkiot ja voitto-osuudet. Lakisääteiselle tapaturmavakuutukselle kohdistuneita poistoja oli yhteensä 1,4 miljoonaa euroa (1,7).

Liikekulujen jakauma

Hankintamenot nousivat edellisestä vuodesta 28,1 prosenttia. Hankintamenojen palkkiomenot, joihin ei ole sisällytetty omalle henkilöstölle maksettuja palkkioita, nousivat edellisestä vuodesta 11,9 prosenttia 2,0 miljoonaan euroon, kun taas muut vakuutusten hankintamenot nousivat 30,2 prosenttia 22,5 miljoonaan euroon. Palkkiomenojen osuus hankintamenojen euromääräisestä noususta oli siten 4,0 prosenttia.

Hallintokulut laskivat 23,4 prosenttia edellisestä vuodesta, mikä selvästi tasapainotti liikekulujen kasvua. Liikekulujen muissa osissa ei tapahtunut merkittäviä muutoksia edelliseen vuoteen verrattuna.

B. Kantavuusittainen kehitys

Riskiliikkeen bruttotulosta seurataan kantavuusittain vastaavalla periaatteella kuin vuositilin päätöstuloksen kohdalla. Koska asiakashyvityksien myöntäminen eli lähinnä sijoitustoiminnan huomioon ottaminen on lakisääteisessä tapaturmavakuutuksessa keskeisessä roolissa niin kantavuusittaisiin kirjattuihin bruttovakuutusmaksuihin ennen tasoitusmaksuarviota lisätään bruttovastuuvelan riskitön tuotto vähennettynä bruttovastuuvelan diskonttauskululla. Maksetuista bruttovahinkokorvauksista eliminoidaan niihin kohdistuva negatiivinen vaikutus bruttovahinkokorvausvastuun diskonttauksesta. Tähän lisätään bruttovahinkokorvausvastuun muutos, josta on

täyttöohjeesta poiketen poistettu ammattitautien erillisjärjestelyn piiriin kuuluvien tuntemattomien vahinkojen erillisvaraus, jonka suuruus oli 156,3 miljoonaa euroa (132,8). Ne yhtiöt, jotka varaavat vastuovelkaan edellä mainitun erän erillisenä eränä, soveltavat useimmiten sellaista laskenta-tekniikkaa, johon kantavuositainen erittely on vaikeasti tehtävissä.

Vakuutusyhtiöiden vastuut selviävät vasta vuosikymmenien kuluessa (katso osa C). Erityistä epävarmuutta liittyy sen takia vastuvelan riittävyyteen, joka vaikuttaa lopulliseen kantavuositaiseen tulokseen joko positiivisesti tai negatiivisesti. Ammattitautien erillisjärjestelyn piiriin kuuluvien tuntemattomien vahinkojen erillisvarausten poisjättäminen tarkastelusta parantaa ainakin alkuvaiheessa riskisuhdetta, joka sitten korjaantuu sitä myöten kun vastuut selviävät.

On myös otettava huomioon, että niin kauan kuin johonkin kantavuoteen liittyy varauksia, riskitön tuotto vähennettynä vastuvelan diskonttausmäärällä lasketaan tarkastelussa vakuutusmaksun hyväksi, mikä parantaa tulevia kantavuositaisia tunnuslukuja. Alla olevat kantavuositaiset vertailukelpoiset tunnusluvut ovat siis vain arvioita lopullisesta tulemosta, joka selviää vasta useamman seurantavuoden jälkeen. Alla olevista kantavuoden 2002 tunnusluvuista ei ole eliminoitu laskuperustekorkomuutoksista aiheutuneita kuluja, joiden määrän on arvioitu olevan noin 3,2 miljoonaa euroa. Erän arvioitu heikentävä vaikutus kantavuoden 2002 riskisuhteeseen on noin 0,73 prosenttiyksikköä.

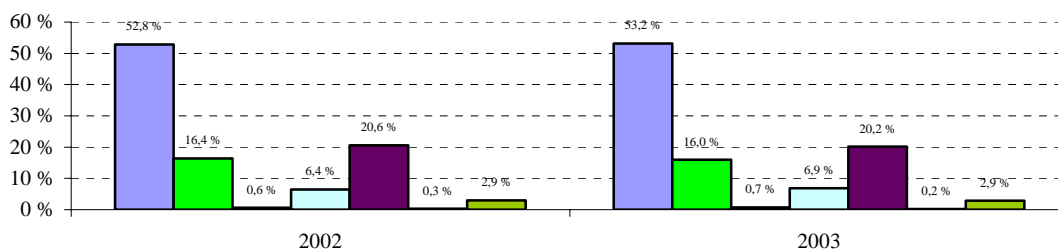
Vertailukelpoisia tunnuslukuja kantavuositain

Kantavuosi	Riskisuhde	Kahden vuoden keskimääräinen hoitokulusuhde	Kahden vuoden keskimääräinen liikekulusuhde	Arvioitu yhdistetty kulusuhde
2002	71,52 %	5,67 %	9,87 %	87,07 %
2003	81,79 %	5,67 %	9,87 %	97,34 %

C. Vastuuvelka

Yhteenlaskettu bruttovastuuvelka oli vuoden 2003 lopussa noin 2.330 miljoonaa euroa (2.119), josta jälleenvakuuttajien osuus oli 5,7 miljoonaa euroa (7,1) eli vastuvelan jälleenvakuutusaste oli noin 0,2 prosenttia (0,3).

Varsinaisen bruttokorvausvastuun jakauma

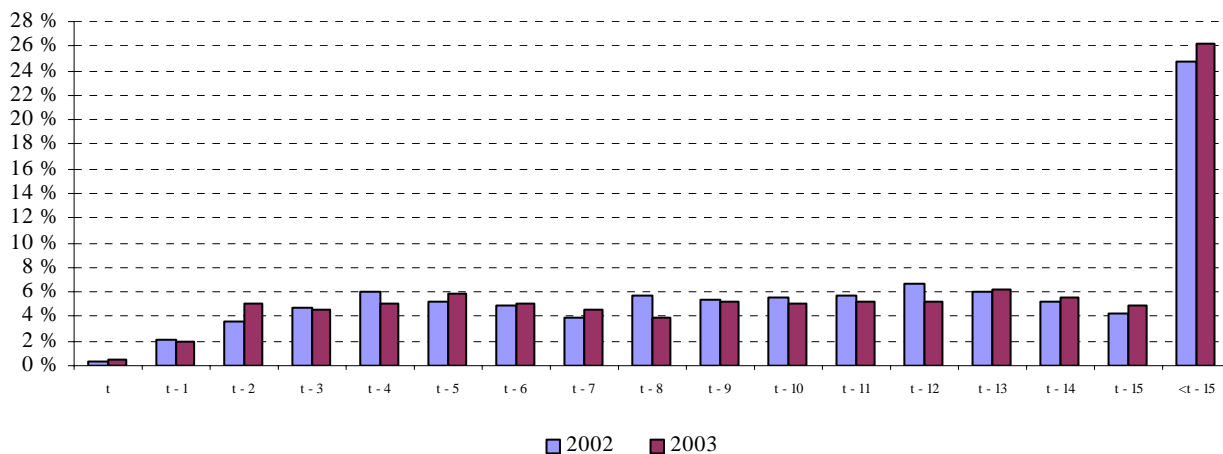

- Vahvistetut eläkkeet, haittarahat ja lisät
- Keskeneräiset eläkkeet, haittarahat ja lisät
- Muut vahinkokohtaiset varaukset
- Ammattitautien erillisjärjestelyn piiriin kuuluvien tuntemattomien vahinkojen varaus
- Muut tunnetut ja tuntemattomat
- Poolivaraukset ja osuus TVL:n korvausvastuusta
- Vahinkojen selvittelyvaraus

Bruttovastuuvelasta 0,1 prosenttia (0,1) oli vakuutusmaksuvastuuta, 97,5 prosenttia (97,4) varsinaista korvausvastuuta ja 2,3 prosenttia (2,5) yhteistakuuerää. Edelliseen vuoteen verrattuna varsinaisen bruttokorvausvastuun jakaumassa ei tapahtunut suurempia muutoksia. Merkittävä osa varsinaisesta bruttokorvausvastuusta liittyy pitkäaikaisiin eläkemuoitoisiin vastuisiin. Jakojärjestelmästä maksettavat korvaukset, kuten indeksikorotukset, eivät sisälly vakuutusyhtiön tulevia korvauksia varten varattuun varsinaiseen korvausvastuuseen.

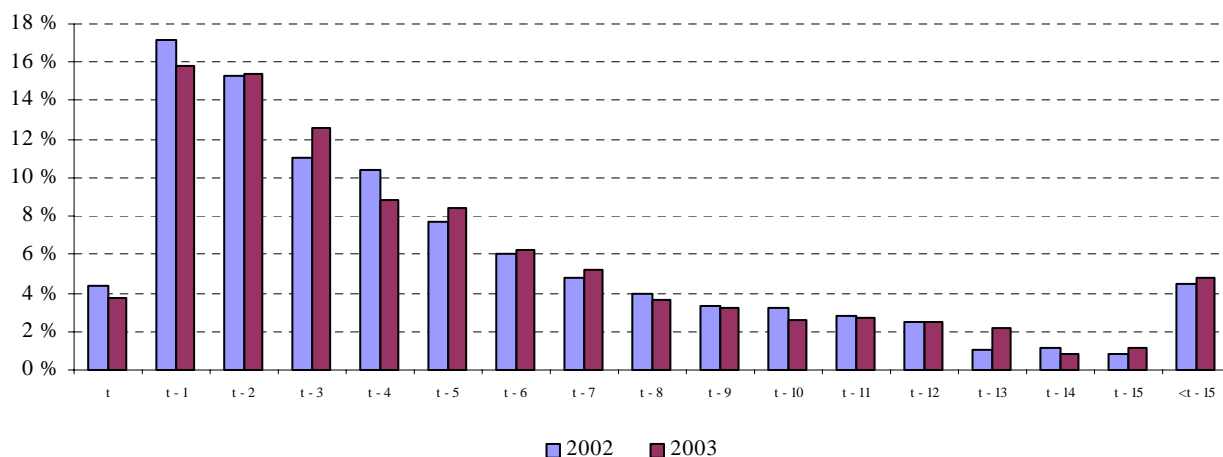
Bruttovastuuvelan sattumisvuosittainen jakauma vaihtelee riippuen siitä, ovatko kysymyksessä 1) vahvistetut eläkkeet, haittarahat ja lisät, 2) keskeneräiset eläkkeet, haittarahat ja lisät, 3) vahinkokohtaiset varaukset tai 4) varaukset muille tunnetuille tai tuntemattomille vahingoille. Vahvistettujen eläkkeiden, haittarahojen ja lisien sattumisvuodet ovat tyypillisesti erittäin vanhoja. Noin 53,3 prosenttia (52,6) vastuusta liittyy sattumisvuosiin, jotka ovat yli 10 vuotta vanhoja.

Vahvistettujen eläkkeiden, haittarahojen ja lisien sattumisvuosittainen jakauma

t = tilinpäätös vuosi

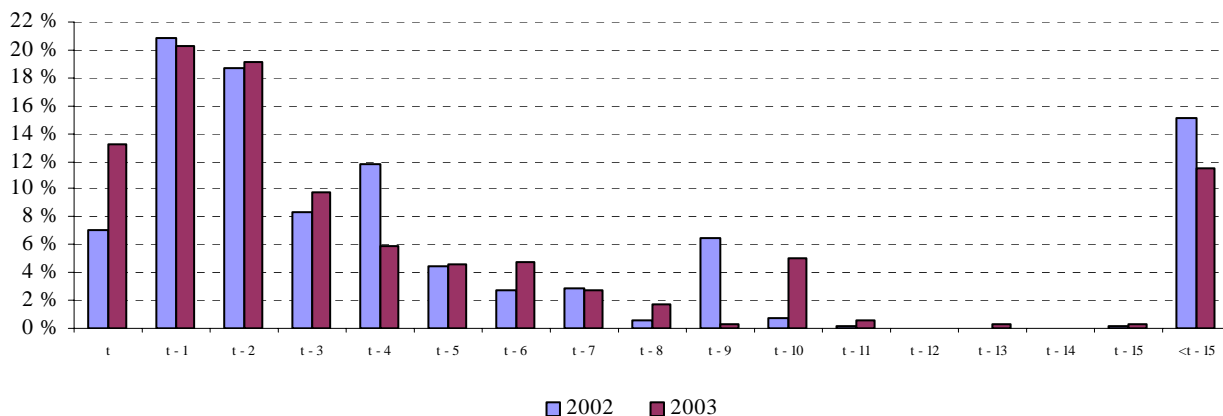
Keskeneräisten eläkkeiden, haittarahojen ja lisien sattumisvuosittainen jakauma

Keskeneräisten eläkkeiden, haittarahojen ja lisien sattumisvuodet painottuvat selvästi tuoreempiin vuosiin. Noin 56,4 prosenttia (58,2) vastuusta liittyy sattumisvuosiin, jotka ovat korkeintaan viisi vuotta vanhoja. Varauksista kuitenkin 4,8 prosenttia (4,5) liittyy yli 15 vuotta vanhoihin sattumisvuosiin, mikä osoittaa varauksen hidasta selviämistä.

Muita vahinkokohtaisia varauksia kuin edellä mainittuja on lakisääteisessä tapaturmassa tehty varsin vähän. Tyypillisesti niiden sattumisvuosittainen jakauma painottuu tuoreempiin sattumisvuosiin. Noin 68,3 prosenttia liittyy sattumisvuosiin, jotka ovat korkeintaan viisi vuotta vanhoja.

Muiden vahinkokohtaisten varausten sattumisvuosittainen jakauma

Muiden tunnettujen ja tuntemattomien vahinkojen varausta kutsutaan useimmiten myös kollektiivivaraukseksi. Varauksessa huomioidaan tyypillisesti sekä tunnetut että tuntemattomat ohimenevät korvaukset ja tuntemattomat pysyvät korvaukset. Ohimenevät korvaukset selviävät pysyviä korvauksia nopeammin. Hetkenä, jolloin tuntematon pysyvä korvaus tulee tunnetuksi varaus siirtyy tavallisesti keskeneräisiin eläke-, haattaraha- ja lisienvarauksiin. Tämän takia varaus muille tunnetuille ja tuntemattomille vahingoille painottuu erittäin voimakkaasti tuoreempiin sattumisvuosiin. Noin 84,6 prosenttia (84,2) liittyykin sattumisvuosiin, jotka ovat korkeintaan viisi vuotta vanhoja.

Muiden tunnettujen ja tuntemattomien* vahinkojen varausten sattumisvuosittainen jakauma

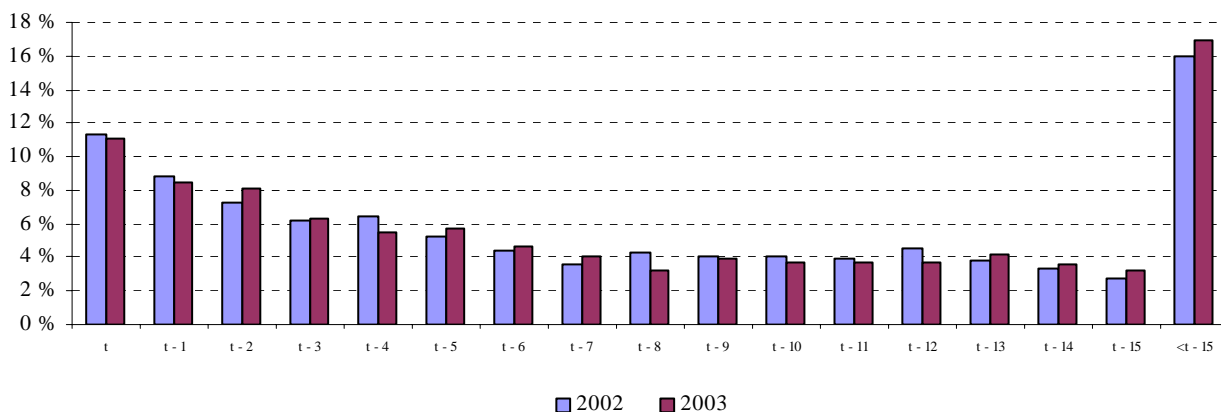

* Lukuun ottamatta ammattitautien erillisjärjestelyn piiriin kuuluvien tuntemattomien vahinkojen erillisvarausta

Tilastoaineistosta voidaan havaita, että vastuuvélka on edelliseen vuoteen verrattuna siirtynyt hieman enemmän vanhempiin sattumisvuosiin. Yhteenlasketusta sattumisvuosijakaumasta noin 39,5 prosenttia varauksista liittyi korkeintaan viisi vuotta vanhoihin sattumisvuosiin, kun se

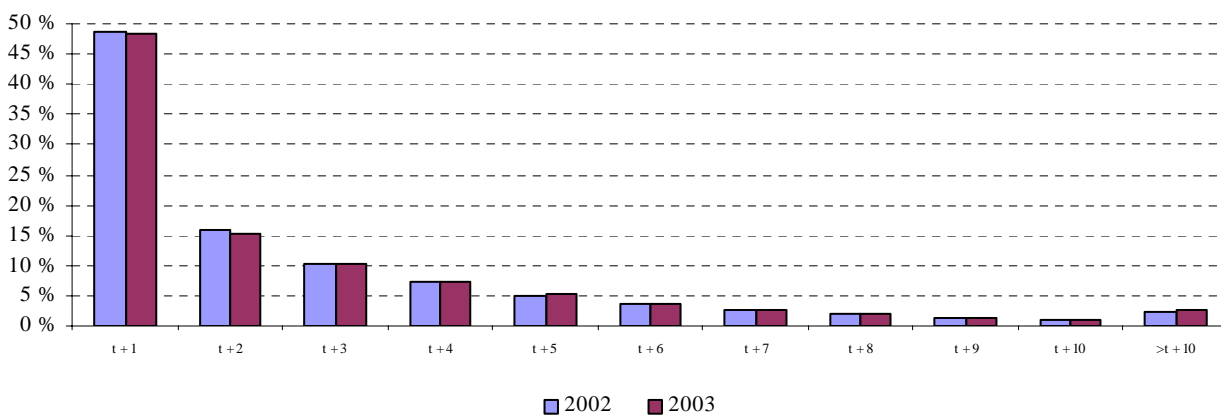
edellisenä vuonna oli 40,0 prosenttia. Yli 10 vuotta vanhoihin sattumisvuosiin liittyi noin 35,2 prosenttia vastuista, kun se edellisenä vuonna oli 34,4 prosenttia.

Yhteenlaskettu sattumisvuositainen jakauma

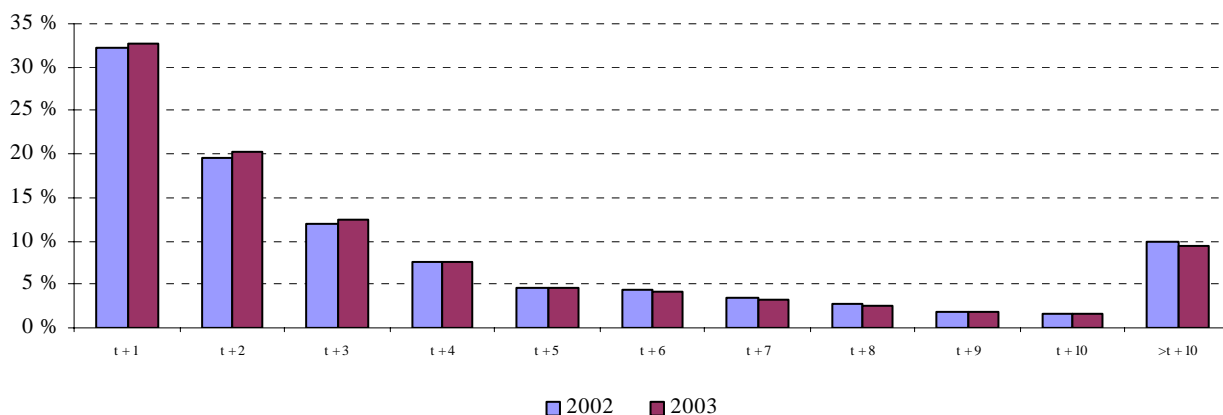
Varsinaisen bruttokorvausvastuun ohimenevien korvausten arvioitu selviämiskajauma (purkautuminen) painottuu selvästi tuoreempiin sattumisvuosiin. Kolmen vuoden sisällä noin 74,1 prosenttia (75,0) vastuusta on arvioitu olevan maksettuna. Suuresta luvusta huolimatta noin 2,5 prosenttia (2,4) vastuusta arvioidaan maksettavan vasta 10 vuoden jälkeen.

Bruttovastuuvelan ohimenevien korvausten arvioitu selviämiskajauma

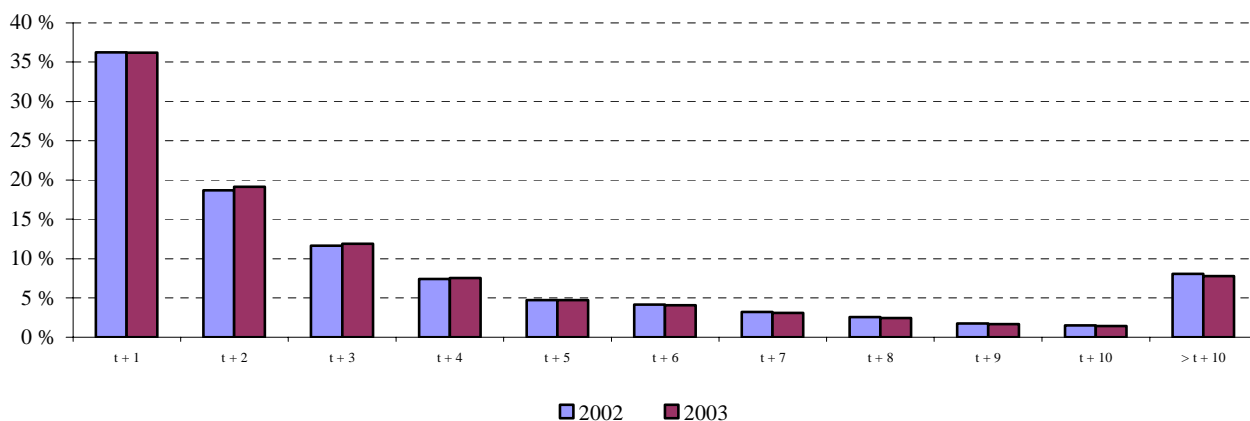
Varsinaisen bruttokorvausvastuun pysyvien korvausten arvioitu selviämiskajauma on arvioitu siten, että tulevia vahvistettuja eläkkeitä, haittarahoja ja lisiä käsitellään kertakorvauksina ja ne on otettu huomioon ainoastaan vahvistamishetkellä, jolloin niiden ryhmittely muuttuu vahvistetuksi pääomaksi ja merkittävä epävarmuus vakuutusyhtiön vastuusta poistuu. Myös pysyvien korvausten kohdalla arvioitu selviämiskajauma painottuu selvästi tuoreempiin sattumisvuosiin. Kolmen vuoden sisällä noin 65,2 prosenttia (64,0) vastuusta on arvioitu olevan maksettuna. Noin 9,4 prosenttia (9,8) vastuusta arvioidaan kuitenkin maksettavaksi vasta 10 vuoden jälkeen.

Bruttovastuuelan keskeneräisten pysyvien korvausten arvioitu selviämisenjakauma vahvistamishetkeen

Kokonaisarviona noin 67,2 prosenttia (66,6) vastuuelan epävarmuudesta selviää kolmen vuoden sisällä ja 79,5 prosenttia (78,8) selviää viiden vuoden sisällä. Tästä huolimatta noin 7,8 prosenttia (8,0) epävarmuudesta selviää vasta 10 vuoden jälkeen.

Bruttovastuuelan ohimenevien ja pysyvien korvausten arvioitu selviämisenjakauma

Varsinaisesta bruttokorvausvastuusta noin 76,3 prosenttia (80,4) oli diskontattua vastuuelkaa. Painotettu keskimääräinen diskonttauskorko laski edellisestä vuodesta 0,18 prosenttiyksikkö 3,64 prosenttiin (3,81). Sovellettu laskuperustekorko vaihteli yhtiöstä riippuen. Korkein sallittu korko oli 4,0 prosenttia.

Sovellettu laskuperustekorko

	2003	2002
Korkein	4,00 %	4,00 %
Mediaani	3,70 %	3,95 %
Painotettu keskiarvo	3,64 %	3,81 %
Keskiarvo	3,59 %	3,81 %
Alin	3,00 %	3,50 %

Vakuutustoiminnan asettama sijoitustuottovaatimus nettovastuuelalle oli 4,33 prosenttia (4,59). Tästä 2,94 (3,05) prosenttia oli diskonttauksen asettama tuottovaatimus, 1,29 (1,43) prosenttia vakuutusmaksualennusten ja hyvitysten asettama tuottovaatimus ja muut tekijät 0,10 prosenttia

(0,10). Yleisen korkotason heikentyessä vakuutusyhtiöt ovatkin alentaneet laskuperustekorkonsa ja vähentäneet vakuutusmaksualennuksia ja hyvityksiä.

D. Ammattitautien kehitys

Tapaturman sattumishetkeä vastaa se ajankohta, jona ammattitauti on ilmennyt. Jollei erityisistä syistä muuta johdu, ammattitaudin ilmenemishetkenä pidetään sitä ajankohtaa, jona sairastunut henkilö ensimmäisen kerran hakeutui lääkärin tutkittavaksi silloin tai myöhemmin ammattitaudiksi todetun sairauden johdosta. Jollei sairastunut henkilö enää ammattitaudin ilmetessä ole siinä työssä, josta tauti on voinut aiheutua, määräytyy korvausvelvollisuus sen mukaan, minkä työsuhteen perusteella suoritettu työ on viimeksi voinut aiheuttaa taudin (viimeinen mahdollinen altistumisvuosi). Jos korvausvelvollisuuden määräävä altistuminen työsuhde on päättynyt ennen ilmenemishetkeä, ammattitauti kuuluu erillisjärjestelyn piiriin.

Ammattitautiepäilyjen tilastointi yhtiöiden sisäisessä seurannassa vaihtelee yhtiöiden välillä. Joidenkin yhtiöiden kohdalla ”virheelliset” ammattitautiepäilyt on rekisteröity vähennyksinä kaikista tapauksista, kun taas joidenkin yhtiöiden kohdalla ”virheellisyyttä” ei ole huomioitu ollenkaan. Kokonaistilastoon syntyy tästä johtuen tietty tilastovirhe.

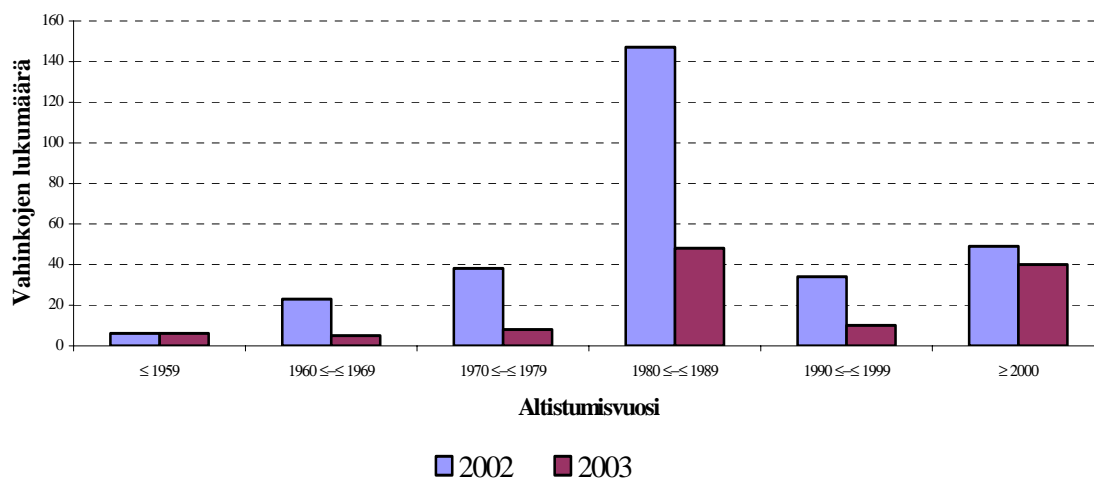
Ilmoitettujen ammattitautien lukumäärän lisäys oli 4.699, kun se edellisenä vuonna oli 4.421. Ilmoitetuista ammattitaudeista 645 (527) oli erillisjärjestelyn piiriin kuuluvia ammattitaukeja. Ammattitaukeista maksettiin korvauksia 56,2 miljoonaa euroa (55,3) eli noin 14,7 prosenttia (14,9) maksetuista bruttovahinkokorvauksista. Ammattitautivaraus nousi 21,9 miljoonalla eurolla (12,3).

Ammattitaudit yhteensä ja ammattitautien erillisjärjestelyn piiriin osuus prosentteina

Ilmenemisvuosi	Maksetut bruttovahinko-		Vahinkokohtaisten		Yhteensä	Vahinkojen lukumäärä		
	korvaukset		bruttovarausten	muutos				
2002	10 620	14,2 %	7 734	63,6 %	18 354	35,0 %	3 111	9,5 %
2003	1 923	12,0 %	2 737	55,8 %	4 660	37,7 %	1 327	8,8 %

Tilastoista käy selvästi ilmi, että ammattitautien erillisjärjestelyn piiriin kuuluvia vahinkoja tulee edelleen tietoon ja niiden osuus ammattitaukeista on merkittävä. Kantavuoteen 2002 kohdistuu kahden vuoden jälkeen 297 tapausta ja kantavuoteen 2003 117 tapausta. Altistumisvuodet painottuvat merkittävästi 80-luvulle. Ammattitautien ja erityisesti erillisjärjestelyn piiriin kuuluvien vahinkojen tuoma epävarmuus vakuutusyhtiöiden toiminnassa vaihtelee merkittävästi yhtiöittäin.

Ammattitautien erillisjärjestelyn piiriin kuuluvien vahinkojen ilmenemisvuosittainen kehitys

Tilastolähteet

Tutkimuksessa olivat mukana lakisääteistä tapaturmavakuutusta harjoittavat vakuutusyhtiöt:

- A-Vakuutus Oy (A-Vakuutus)
- Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia (Fennia)
- If Vahinkovakuutusyhtiö Oy (If)
- Lähivakuutus Keskinäinen Yhtiö (Lähivakuutus)
- Pohjantähti Keskinäinen Vakuutusyhtiö (Pohjantähti)
- Vahinkovakuutusyhtiö Pohjola (Pohjola)
- Veritas Keskinäinen Vahinkovakuutusyhtiö (Veritas)
- Keskinäinen Vakuutusyhtiö Tapiola (Tapiola)
- Keskinäinen Vakuutusyhtiö Turva (Turva)
- Valion Keskinäinen Vakuutusyhtiö (Valio)
- Ålands Ömsesidiga Försäkringsbolag (Ålands)
- Redarnas Ömsesidiga Försäkringsbolag (Redarnas)